SPORTUL — ŞCOALA EDUCAŢIEI

CUM SÎNT ÎNTÎMPINAŢI TINERII LA PORŢILE PERFORMANŢEI

Valoarea performanţei sportive este condiţionată, firește, de o serie întreagă de factori : calitatea selecţiei, bază materială, pregătire sub toate aspectele... O mare însemnătate pentru realizarea performanţelor înalte se atribuie, pe bună dreptate, laturii educative care, uneori, poate deveni hotărîtoare în afirmarea tinerelor talente. Desigur, o atenţie deosebită sub acest aspect trebuie acordată noilor veniţi la porţile performanţei, educării lor în spiritul muncii, al pregătirii conştiincioase şi sistematice, promovării fără întîrziere a celor mai dotaţi — cerinţe la înfăptuirea cărora trebuie să-şi aducă contribuţia, deopotrivă, familia, şcoala, tehnicienii unităţilor sportive şi colectivele în care sînt integraţi aceşti tineri.

ELAN ŞI SPERANŢE, DAR MAI ALES MUNCĂ !

Discutăm la C.J.E.F.S. Braşov despre o iniţiativă cu bătaie lungă : aceea de a acorda credit şi de a creşte antrenori şi tehnicieni din rîndul sportivilor judeţului, oameni legaţi de aceste meleaguri, de sportul pe care l-au practicat, dornici să muncească în special cu copiii şi juniorii, să-i aducă în aria performanţei.

În acest context se înscriu doi proaspeţi antrenori de scrimă, foştii sportivi **Şerban Vlad** şi **Nicolae Ţupa,** ambii de la Tractorul Braşov.

Primul, inginer la Întreprinderea de tractoare, îşi găseşte timp pentru a pregăti floretişti şi floretiste, în toate cazurile începători (8—10 ani), efectuînd pînă la patru antrenamente pe săptămînă. Selecţia o realizează singur, mergînd prin şcoli şi avînd printre criteriile de bază modul cum copiii se achită de îndatoririle şcolare. **(„De regulă, cine învaţă bine este sîrguincios şi la sport").** Obiectiv : în maximum doi ani să lanseze cîteva elemente în floreta feminină. **(„Este un termen logic, dacă ţinem seama că în Braşov nu avem deocamdată grupe de floretiste avansate").**

Un inimos antrenor de scrimă este şi **Nicolae Ţupa.** Paralel cu pregătirea echipei de spadă a Tractorului (divizia B), el lucrează zilnic cu grupe de copii (4) pe care şi-i selectează din toate şcolile generale. Printre cei descoperiţi şi formaţi de antrenorul Ţupa se numără şi spadasinul **Dacian Tunaru,** scrimer nominalizat în lotul olimpic. Ce-şi doreşte antrenorul ? Mai mult sprijin din partea clubului în obţinerea unei săli mai mici, care se găseşte alături de cea existentă (pentru descongestionarea acesteia), foarte utilă însă pentru pregătirea în condiţii mai bune a tuturor scrimerilor.

Beneficiind de experienţa antrenorilor cu un stagiu mai îndelungat de activitate în cadrul secţiei de scrimă de la Tractorul Braşov **(Mihai Ticuşan şi Ladislau Rohoni),** atît **Şerban Vlad** cît şi **Nicolae Ţupa** vor fi în măsură să imprime muncii lor nu numai entuziasm, ci şi **CALITATE,** o eficienţă la nivelul cerinţelor unui club de performanţă.

Nicoleta ALDEA

PĂRINŢI-ANTRENORI, ANTRENORI-PĂRINŢI

Rodica Stoica şi Francisc Fenche sînt doi tineri sportivi despre care, odată intrat pe poarta marelui combinat siderurgic hunedorean, vei auzi numai lucruri frumoase. Amîndoi practică atletismul — disciplină la care, în ultima vreme, s-au situat printre fruntaşii pe ţară la categoria lor de vîrstă (juniori) în probele de aruncări şi, respectiv, alergări. Motiv pentru care au şi fost selecţionaţi în acest an în lotul naţional. Amîndoi sînt, după cum afirmă antrenorul lor, **Stepan Beregszaszy,** conştiincioşi la antrenamente, capabili de a progresa şi mai mult într-un timp foarte scurt.

Firească, deci, surprinderea reporterului aflînd că tocmai cei doi erau invitaţi, împreună cu părinţii, la o discuţie organizată la sediul clubului. O discuţie la care au mai participat antrenorul lor, preşedintele secţiei de atletism şi vicepreşedintele clubului. Scopul ei ? **„Deşi se află încă la vîrsta junioratului, Rodica şi Francisc** — ne spunea prof. **Florian Duţă,** vicepreşedintele clubului Metalul, — **sînt doi dintre cei mai buni sportivi ai Hunedoarei, capabili de a urca pe cele mai înalte trepte ale performanţei. Firește, rezultatele depind, în primul rînd, de ei şi de antrenorul lor. Nu lipsită de importanţă este însă contribuţia pe care trebuie s-o aducem noi, conducerea clubului, precum şi părinţii celor doi sportivi. Astăzi i-am invitat aici pe cei amintiţi mai sus pentru a vedea ce dificultăţi întîmpină la antrenamente, la locul de muncă sau la şcoală, să le creăm, atît la club cît şi în familie, condiţii optime de pregătire şi refacere. La fel vom proceda şi cu ceilalţi sportivi fruntaşi ai clubului".**

Care au fost concluziile acestei prime discuţii iniţiată la clubul hunedorean ? Conducerea clubului a reţinut, bunăoară, că trebuie să se preocupe mai mult pentru a rezolva problema vestiarelor şi a sălii de forţă ; cei doi sportivi au ajuns, desigur, la concluzia că este timpul să „atace" frontal vîrful piramidei generaţiei lor, justificînd astfel talentul şi condiţiile ce le sînt create pentru a se putea împlini ca oameni şi sportivi.

Marian GHIOLDUŞ

MICUL LUPTĂTOR ALUNGAT...

Cu puţină vreme în urmă, Costel Alexandrache, elev în clasa a V-a la Liceul nr. 4 din Galaţi, a fost chemat de conducere şi fără prea multe explicaţii l s-a pus în vedere să se mute la altă şcoală, pentru că acolo, la liceul respectiv, nu mai are loc ! După ce timp de cinci ani a fost elevul acestei şcoli — nu un elev foarte strălucit dar nici mediocru — Alexandrache s-a văzut pus într-o situaţie de-a dreptul incredibilă. Să nu se creadă cumva că puştiul de 10 ani a comis vreo abatere gravă. Nu, motivul pentru care Alexandrache a fost scos din şcoală este mai mult decît ciudat, depăşeşte puterea noastră de înţelegere : Liceul nr. 4, cu profil de înot şi gimnastică, nu l-a mai acceptat pe Alexandrache ca elev, pentru că el este sportiv de performanţă, nu la înot sau gimnastică, ci la... lupte (unde a obţinut rezultate promiţătoare). Şi, ca elev al acelui liceu, ocupa un loc fără justificare ! Dar, să se reţină un amănunt deloc lipsit de importanţă, şi anume că C.A. este o autentică speranţă a luptelor greco-romane, este dublu campion al ţării la copii.

În loc să se găsească o rezolvare rezonabilă şi pedagogică, a fost adoptată o măsură nefericită care a produs o traumă sufletească copilului de 10 ani. Evident, C. Alexandrache nu a rămas pe drumuri. Aflînd de cele întîmplate, clubul Dinamo Bucureşti l-a luat (cu asentimentul părinţilor), înscriindu-l la o şcoală din Capitală care, culmea coincidenţei, este şi ea profilată pe cu totul alte discipline decît aceea pe care o practică cu succes Costel Alexandrache. Iată, deci, că se poate. Dar nu la Galaţi...

Telemac SIRIOPOL

Juniorul Marius Căta-Chiţiga *(primul din stînga) alături de sextetul din teren la un time-out*

Foto : Dragoş NEAGU

LA 17 ANI NU E UŞOR SĂ DIRIJEZI O ORCHESTRĂ...

De cîtăva vreme, **Corneliu Oros,** liderul coordonator de joc al voleiului nostru actual, nu mai îmbracă tricoul. Va trebui să se supună un timp cu stricteţe — şi cu părere de rău, firește — prescripţiilor medicului. Dar, etapă de etapă, ia loc pe banca echipei. Adesea ni se alătură dornic să participe la meciul „sextetului" măcar prin comentarii, în care dovedeşte aceeaşi fineţe, ascuţit spirit de observaţie. Îl laudă pe Chiş, inlocuitorul său, pentru orientare şi hărnicie, dar îl soarbe din ochi pe tînărul de 17 ani **Marius Căţa-Chiţiga,** unul din cei doi valoroşi timişoreni veniţi la Dinamo în această toamnă. Cînd proaspătul antrenor Schreiber îl trimite pe Marius în teren, comentariile lui Cornel devin mai nuanţate, mai sentimentale. **„Poate că în momentul reintrării ai să găseşti locul ocupat",** îi spun în glumă. **„M-aş bucura să pot recunoaşte asta,** răspunde zîmbind. **Eu am vrut mai mult ca oricine să-l am alături. Am văzut că este un mare talent şi e păcat să nu ajungă cît mai repede acolo unde alţii ajung mai greu sau ...deloc. Îmi va face plăcere să-l ajut cu tot ce ştiu şi pot. Dacă e vorba de un risc, apoi acela este doar neîmplinirea talentului lui..."**

În teren, „copilul precoce", cum i se mai spune pe margine, are har pe frunte şi vrajă în degete. Îl iubesc toţi dinamoviştii, îl iubesc adversarii, publicul. Îl iubeşte mingea... Nimeni nu se supără pe el, chiar cînd pasa îi „scapă" cîţiva centimetri mai departe. La 17 ani nu-i chiar uşor să dirijezi o orchestră, una atît de pretenţioasă. Mai trebuie şi ceva experienţă. Şi mai vîrstnicii săi colegi îl înţeleg, îl povăţuiesc cu blîndeţe, iar el simte această căldură sufletească care-i dă calm şi încredere...

„Este privit ca un copil precoce şi nu-i convine deloc această situaţie — îmi spune unul din antrenorii săi de la lotul naţional de tineret, prof. Ion Şoacă. Este dornic de progres, disciplinat, receptiv şi muncitor, matur în gîndire, intransigent cu cei superficiali, se impune în colectiv ca adevărată personalitate. Vrea să fie socotit şi el ca toţi ceilalţi, adică un om matur, bărbat, cere să se lucreze cu el la cel mai înalt nivel. E bine pentru acest băiat că şi-a găsit un colectiv atît de primitor, atît de potrivit pentru afirmarea talentului său deosebit".

Într-adevăr, între campioni, care l-au integrat cu evidentă afecţiune, Marius poate deveni unul dintre cei mai valoroşi coordonatori din voleiul nostru. Mai ales după ce va asista la apropiatele lecţii Oros...

Aurelian BREBEANU

„TIMPII MORŢI SÎNT ÎMPOTRIVA... SIMBIOZEI"

«SIMBIOZA LUI JUVENAL» sau un serial fără sfîrşit

— Adevărul e că nu prea am timp. Am terminat antrenamentul început la 7. Într-un sfert de oră trebuie să ajung acasă, să-mi repet lecţiile. Am emoţii, deoarece azi dăm teză la matematică. La ora unu sînt în clasă. Diseară, la şase, voi fi din nou în bazinul de înot, la antrenament...

Răspunsul acesta îl dădea *Irinel Pănulescu* la solicitarea reporterului de a sta de vorbă pe îndelete, despre ea însăşi. Irinel, care la numai 13 ani este pe cale să devină „un nume" nu numai în natăţia noastră. Irinel, care la această vîrstă deţine o colecţie impresionantă de medalii — peste 200 ! (Dintre ele, 8 au fost cucerite la Balcaniada din Turcia, 2 la „naţionale" cînd a cîştigat titlurile de campioană la senioare : 400 mixt — 5:12,1 şi 400 m liber 4:39,1, stabilind şi un nou record al ţării săptămîna trecută, la „Cupa Carpaţi"). Irinel, care îşi drămuieşte timpul minut cu minut *(„nu degeaba mama este programatoare-calculatoare").* În fine... Irinel, care nu admite să ia nici o notă sub 9 şi care e necăjită că din cauza unui opt s-a trezit pe locul II în clasă (este elevă într-a 8-a la Liceul „I. L. Caragiale" din Ploieşti, cu profil de matematică şi fizică).

Sportiva s-a îndreptat spre vestiare. Continuăm discuţia cu antrenoarea sa, tovarăşa *Anca Mitrofan.*

— Irinel munceşte mult. Trei ore de antrenament dimineaţa şi cel puţin una după-amiaza. În ciuda efortului pe care-l depune, nu face nici o concesie cînd e vorba de învăţătură. Are o ambiţie demnă de laudă : vrea să demonstreze că un înotător de performanţă poate să ajungă şi inginer, doctor sau profesor. În această direcţie o dă de exemplu pe sora sa, Mădălina, care a fost campioană naţională la înot şi acum se pregăteşte pentru medicină. Bineînţeles, Irinel speră să-şi depăşească sora...

— Ce pronostic daţi în privinţa viitorului elevei dv. ?

— Este, după părerea mea, o mare speranţă pentru J.O. din 1980. Dar, de pe acum îşi face o problemă în privinţa examenului pentru treapta a 2-a de liceu : „Jocurile" se vor desfăşura chiar în acea perioadă. Am liniştit-o, spunîndu-i că sînt sesiuni de admitere şi în toamnă. Dar ea vrea să facă toate la timpul lor...

Între timp, Irinel a revenit. E grăbită să ajungă acasă. O întrebăm dacă a urmărit serialul nostru, *„Simbioza lui Juvenal".*

— Desigur. Tocmai de aceea mă grăbesc. Orice „timp mort" este împotriva... simbiozei.

— Cînd vii o dată la Bucureşti, te rugăm să ne faci o vizită la redacţie. Pînă la Bucureşti nu-i atît de mult : 60 de km.

— Dacă între Ploieşti şi Bucureşti ar fi un culoar de... înot, aş veni de două ori pe lună.

— ?

— Da. Pentru că antrenamentele mele însumează peste 240 km pe lună. Adică drumul Ploieşti — Bucureşti de două ori, dus şi întors. La revedere !

Sever NORAN

CÎND FAMILIA ESTE ALĂTURI, STAVILELE DISPAR...

Profesorul **George Cordea** poate fi mulţumit pentru pîrtia deschisă în Maramureş atletismului de performanţă. A descoperit şi creşte în şcoala sa, la Liceul de matematică şi fizică, nu mai puţin de trei tinere talente : **Suzana Pop, Daniel Nistor** şi **Adrian Micloş.** Ultimul ni se pare şi cel mai aproape de... „simbioza lui Juvenal".

Adrian este sportiv prin structură. Fiu de foşti sportivi. Mama, Irina Zegrean, a fost cîndva atletă şi ea, demifondistă. Campioană balcanică. Tatăl, Andrei Micloş a jucat fotbal la Satu Mare şi la Baia Sprie, a activat ca antrenor. **„Deci, Adrian a apărut într-un.. mediu sportiv ideal pentru performanţă"** — ţine să remarce prof. Cordea. **Mai mult, familia tînărului atlet mi-a fost principala aliată, cînd am solicitat-o să mă ajute".**

A fost un prim succes al antrenorului. Cînd ai familia alături, cînd şi şcoala îţi este aliată, drumul spre înălţimi cunoaşte mai puţine stavile. Profesorul-antrenor subliniază acest fapt.

Ce a rezultat din acest triptic **familie-şcoală-sport ? A rezultat cel mai bun produs actual al Maramureşului în atletism :** un elev la 18 ani, campion balcanic de juniori anul acesta, totodată printre fruntaşi, la Campionatele europene şi la „naţionale", ambele, de asemenea, la juniori. Timpi la proba sa consacrată : în jurul a 1:50,0, dar posibilităţi de a ajunge sub 1:48,0 cît de curînd. Adică anul viitor.

Prof. Cordea pregăteşte cu atenţie acest moment, prin antrenamente zilnice. În fiecare dimineaţă (6,15—7,30), înainte de începerea cursurilor şi după-amiaza, la terminarea lecţiilor (16,30—18,00). Alergare pe şosea, către Remetea Chioarului, cîte 3—4 kilometri, alternativ cu antrenamente de individualizare. Adrian acceptă cu seninătate acest efort, se dăruie atletismului. Poate şi pentru că şi mama sa a practicat demifondul, slujindu-l ani de zile. Adrian practică şi fotbalul. **(„Mă ajută, mă deconectează").** Este golgeter al Clubului sportiv şcolar, **Viorel Mateianu** şi **Victor Stănculescu** l-ar lua mîine în lotul echipelor lor de seniori. **(„Fac fotbal din admiraţie pentru tata şi... pentru că îmi place. Dar n-aş trăda niciodată atletismul !...").**

Elevul Adrian Micloş, acum în clasa a XII-a a Liceului de matematică şi fizică din Baia Mare, este la aceeaşi înălţime ca şi sportivul, atletul. Note peste 8 în catalog, pregătirea conştiincioasă a materiilor. Preferinţe ? Anatomia, fizica şi chimia. Adică materiile de bază pentru concursul de admitere la I.E.F.S., din vară. Adrian nu concepe să se consacre altei îndeletniciri decît aceleia de profesor de educaţie fizică, care răspunde vocaţiei sale. **Îl ajută profesorul-antrenor, îl ajută dirigintele clasei (prof. Nicolae Romitan), îl ajută toate cadrele** didactice din liceu pentru care Adrian Micloş reprezintă modelul de sîrguinţă şi disciplină.

Tiberiu STAMA

Sportul Pag.a 3-a